

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 177

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 5 martie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 764 din 29 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său.....	2–11
	Decizia nr. 847 din 13 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 910 alin. (3) raportate la art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă	12–15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
40.	— Decizie privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu al domnului Nechiti Doru Marius, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 764**

din 29 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societățile Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Credit Europe Bank (România) — S.A. în Dosarul nr. 6.331/314/2016 al Judecătoriei Suceava și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 709D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 740D/2017, nr. 758D/2017, nr. 777D/2017, nr. 814D/2017, nr. 833D/2017, nr. 863D/2017, nr. 885D/2017, nr. 919D/2017, nr. 932D/2017, nr. 958D/2017, nr. 985D/2017, nr. 1.001D/2017, nr. 1.003D/2017, nr. 1.039D/2017, nr. 1.152D/2017, nr. 1.153D/2017, nr. 1.166D/2017, nr. 1.216D/2017, nr. 1.231D/2017, nr. 1.234D/2017, nr. 1.976D/2017, nr. 2.176D/2017 și nr. 2.202D/2017, având ca obiect excepțiile de neconstituționalitate privind dispoziții ale Legii nr. 77/2016, excepții ridicate de societățile Credit Europe Bank NV, Credit Europe Bank (România) — S.A. și Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 17.763/303/2016 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea C.E.C. Bank — S.A. în Dosarul nr. 20.617/281/2016 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă, de Societățile Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 18.647/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 24.115/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București, de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. în Dosarul nr. 7.092/176/2016 al Judecătoriei Alba Iulia, de Societatea CEC Bank — S.A. în Dosarul nr. 31.328/300/2016 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 18.129/302/2016 al Judecătoriei

Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 5.762/314/2016 al Judecătoriei Suceava, de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. în Dosarul nr. 12.675/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 9.059/320/2016/a1 al Judecătoriei Târgu Mureș — Secția civilă, de Societatea Improvement Credit Collection — S.R.L. în Dosarul nr. 11.867/236/2016 al Judecătoriei Giurgiu — Secția civilă, de Societatea C.E.C. Bank — S.A. în Dosarul nr. 48.038/299/2016* al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, de Societățile Kruk România — S.R.L. și Secapital S.a.R.L. în Dosarul nr. 13.059/4/2016 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 23.261/197/2016 al Judecătoriei Brașov, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 11.444/320/2016/a1 al Judecătoriei Târgu Mureș, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 4.268/333/2016 al Judecătoriei Vaslui, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 229/252/2017 al Judecătoriei Lugoj, de Societatea CEC Bank — S.A. în Dosarul nr. 2.479/338/2016 al Judecătoriei Zărnești, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 16.348/281/2016 al Judecătoriei Ploiești, de Societatea Secapital S.a.R.L. în dosarele nr. 24.764/245/2016 al Judecătoriei Iași — Secția civilă și nr. 23.959/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în dosarele nr. 1.013/177/2016 al Judecătoriei Aleșd și nr. 27.288/197/2016 al Judecătoriei Brașov — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 709D/2017, nr. 740D/2017, nr. 758D/2017, nr. 777D/2017, nr. 814D/2017, nr. 833D/2017, nr. 863D/2017, nr. 885D/2017, nr. 919D/2017, nr. 932D/2017, nr. 958D/2017, nr. 985D/2017, nr. 1.001D/2017, nr. 1.003D/2017, nr. 1.039D/2017, nr. 1.152D/2017, nr. 1.153D/2017, nr. 1.166D/2017, nr. 1.216D/2017, nr. 1.231D/2017, nr. 1.234D/2017, nr. 1.976D/2017, nr. 2.176D/2017 și nr. 2.202D/2017 au obiect parțial identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 740D/2017, nr. 758D/2017, nr. 777D/2017, nr. 814D/2017, nr. 833D/2017, nr. 863D/2017, nr. 885D/2017, nr. 919D/2017, nr. 932D/2017, nr. 958D/2017, nr. 985D/2017, nr. 1.001D/2017, nr. 1.003D/2017, nr. 1.039D/2017, nr. 1.152D/2017, nr. 1.153D/2017, nr. 1.166D/2017, nr. 1.216D/2017, nr. 1.231D/2017, nr. 1.234D/2017, nr. 1.976D/2017, nr. 2.176D/2017, nr. 2.202D/2017.

nr. 1.234D/2017, nr. 1.976D/2017, nr. 2.176D/2017 și nr. 2.202D/2017 la Dosarul nr. 709D/2017, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că instanța constituțională s-a pronunțat în prealabil asupra unor critici similare celor formulate în prezentele dosare și, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba soluțiile adoptate de Curte, se impune menținerea jurisprudenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 15 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.331/314/2016, Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 709D/2017.

8. Prin Încheierea din 15 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 17.763/303/2016, Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, și a art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, cu excepția dispozițiilor în privința cărora s-a reținut neconstituționalitatea prin Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV, de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. și de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 740D/2017.

9. Prin Încheierea din 31 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 20.617/281/2016, Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea C.E.C. Bank — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 758D/2017.

10. Prin Încheierea din 10 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.647/301/2016, Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 3 teza a doua, art. 4, art. 6 și art. 8 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societățile Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Credit Europe Bank NV și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 777D/2017.

11. Prin Încheierea din 9 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.115/4/2016, Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 814D/2017.

12. Prin Încheierea din 15 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 7.092/176/2016, Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016, precum și a art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6 art. 7 și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 833D/2017.

13. Prin Încheierea din 1 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 31.328/300/2016, Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea CEC Bank — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 863D/2017.

14. Prin Încheierea din 20 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.129/302/2016, Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu „excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 raportat la celelalte dispoziții ale Legii nr. 77/2016”. Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 885D/2017.

15. Prin Încheierea din 8 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.762/314/2016, Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 919D/2017.

16. Prin Încheierea din 14 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 12.675/301/2016, Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 6 și art. 7 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 932D/2017.

17. Prin Încheierea din 23 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 9.059/320/2016/a1, Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 958D/2017.

18. Prin Încheierea din 27 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.867/236/2016, Judecătoria Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Improvement Credit Collection — S.R.L. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 985D/2017.

19. Prin Încheierea din 6 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 48.038/299/2016*, Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea C.E.C. Bank — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1001D/2017.

20. Prin Încheierea din 15 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 13.059/4/2016, Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societățile Kruk România — S.R.L. și Secapital S.a.R.L. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.003D/2017.

21. Prin Încheierea din 27 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 23.261/197/2016, Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.039D/2017.

22. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.444/320/2016/a1, Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. **1.152D/2017**.

23. Prin Încheierea din 23 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.268/333/2016, Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea OTP Faktoring ZRT și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. **1.153D/2017**.

24. Prin Încheierea din 7 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 229/252/2017, Judecătoria Lugoj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016 în integralitatea sa, precum și a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, cu excepția elementelor în privința cărora s-a reținut neconstituționalitatea prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. **1.166D/2017**.

25. Prin Încheierea din 21 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.479/338/2016, Judecătoria Zărnești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea CEC Bank — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. **1.216D/2017**.

26. Prin Încheierea din 6 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 16.348/281/2016, Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, precum și a art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, cu excepția dispozițiilor în privința cărora s-a reținut neconstituționalitatea prin Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. **1.231D/2017**.

27. Prin Încheierea din 21 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.764/245/2016, Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, precum și a art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Secapital S.a.R.L. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. **1.234D/2017**.

28. Prin Încheierea din 6 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 23.959/301/2016, Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Secapital S.a.R.L. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. **1.976D/2017**.

29. Prin Încheierea din 22 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.013/177/2016, Judecătoria Aleșd a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, și în special a art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. **2.176D/2017**.

30. Prin Încheierea din 22 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 27.288/197/2016, Judecătoria Brașov — Secția civilă a

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. **2.202D/2017**.

31. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarele arată, în esență, că dispozițiile Legii nr. 77/2016 contravin art. 1 alin. (3) din Constituție prin consacarea dreptului debitorilor de a da în plată.

32. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 1 alin. (4) coroborat cu art. 126 alin. (1) din Constituție, se arată că legiuitorul a încălcat autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești prin care au fost respinse acțiunile în constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale sau prin care au fost respinse contestații la executare formulate în procedura executării silite.

33. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 1 alin. (5) privind securitatea juridică, se arată că dispozițiile de lege criticate contravin neretroactivității, exigențelor de calitate a legii, stabilității juridice și respectării drepturilor dobândite și a intereselor legitime. Se arată că modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreed de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului, ci doar în ipoteze excepționale de rupere a echilibrului contractual, ce trebuie cercetate pentru fiecare contract în parte de către instanța judecătorească. Se apreciază că art. 8 din lege încalcă principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept. Se mai arată că previzibilitatea impunea menținerea acelorași efecte ale contractului de credit cu cele pe care părțile le-au prevăzut sau ar fi putut în mod rezonabil să le prevadă la momentul încheierii contractului; or, transformarea bunului din garanție imobiliară în mijloc de plată cu efect liberatoriu pe parcursul derulării contractului de credit, fără acordul creditorului, încalcă accesibilitatea și previzibilitatea legii.

34. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 11 și 20 din Constituție, se arată că legea criticată nu respectă principiul securității juridice și cerințele de calitate a legii, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

35. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, se arată că, prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului de credit, drept care dispozițiile art. 8 alin. (5) și art. 11 din lege sunt neconstituționale. În același sens, se arată că principiul neretroactivității legii civile este încălcat atât timp cât se conferă debitorilor executați silit posibilitatea de a cere instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare aferente proprietății, devenind în același timp și garant în favoarea debitorului în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendentia* și *facta futura*.

36. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că, în urma ștergerii creanței ipotecare prin darea în plată a bunului imobil, creditorul ipotecar diligent, care și-a constituit o garanție, dobândește o situație juridică inferioară altor creditori care, deși nu au o garanție, pot urmări bunuri mobile și imobile prezente și viitoare ale debitorilor până la satisfacerea întregii creanțe. Se mai precizează că art. 1, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (4)—(6) din lege au un caracter discriminatoriu, întrucât se aplică numai consumatorilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 4 din lege, iar ceilalți consumatori nu se pot bucura de beneficiile acestui act normativ.

37. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 alin. (1) și (3) și art. 24 din Constituție, se arată că art. 4 și 7 din lege dau dreptul debitorilor să schimbe obiectul, prețul, riscul contractului după bunul lor plac și în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea „protecției”. Se mai arată că art. 4 și art. 7 alin. (1) din lege limitează acțiunea creditorului de a contesta starea bunului dat în plată, culpa debitorului în diminuarea valorii bunului ipotecat sau starea de necesitate învederată de debitor, drept care nu se respectă cerințele accesului liber la justiție.

38. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție, se apreciază că dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii formată din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității art. 5 alin. (2) și art. 10 din lege. De asemenea, pentru aceleași motive este neconstituțional și art. 8 alin. (5) din lege; se mai indică faptul că se încalcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz. Se ajunge la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului. Se mai indică faptul că, prin efectul art. 3 din lege, banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit. Se mai susține că Legea nr. 77/2016 restrânge dreptul de proprietate privată, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

39. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 45 din Constituție, se subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață. Se susține că Legea nr. 77/2016 restrânge libertatea contractuală, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

40. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 53 alin. (2) din Constituție, se apreciază că art. 3 și 4 din lege permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de către debitori aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale. Astfel, se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulent pentru ca acesta să nu își execute

obligațiile de plată a datoriilor. Se mai indică faptul că legea nu urmărește un scop legitim în sensul că vizează interese pur private, și nu generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al imprevizunii, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și al debitorului.

41. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, se arată că legea, reglementând aspecte referitoare la proprietate, trebuia adoptată ca lege organică, și nu ordinară. Din moment ce legea criticată reglementează derogări de la Codul civil, lege organică, se subliniază că și normele derogatorii trebuiau să fie adoptate ca lege organică.

42. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 135 din Constituție, se apreciază că dispozițiile de lege criticate aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind, astfel, necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea în ansamblul său favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, trebuiau să prevadă și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb.

43. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 148 din Constituție, este invocat caracterul contrar al legii cu referire la Directiva 2014/17/UE și, în special, art. 43 alin. (1) al acesteia. Se mai arată că legea criticată este contrară Directivei 2014/17/UE, aceasta din urmă reglementând într-un mod proporțional, adecvat și cu respectarea exigențelor principiului neretroactivității posibilitatea stingerii obligațiilor rezultate din contractele de credit prin darea în plată a bunului imobil.

44. **Judecătoria Suceava**, în Dosarul nr. 709D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

45. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 740D/2017, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

46. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 758D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

47. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 777D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale cât timp principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.

48. **Judecătoria Sectorului 4 București**, în Dosarul nr. 814D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

49. **Judecătoria Alba Iulia**, în Dosarul nr. 833D/2017, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

50. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 863D/2017, apreciază că dispozițiile criticate nu sunt neconstituționale, în măsura în care acestea sunt aplicate și interpretate din perspectiva Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016.

51. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 885D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

52. **Judecătoria Suceava**, în Dosarul nr. 919D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

53. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 932D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

54. **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă**, în Dosarul nr. 958D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

55. **Judecătoria Giurgiu — Secția civilă**, în Dosarul nr. 985D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

56. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 1.001D/2017, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

57. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.003D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

58. **Judecătoria Brașov**, în Dosarul nr. 1.039D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

59. **Judecătoria Târgu Mureș**, în Dosarul nr. 1.152D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

60. **Judecătoria Vaslui**, în Dosarul nr. 1.153D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

61. **Judecătoria Lugoj**, în Dosarul nr. 1.166D/2017, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

62. **Judecătoria Zărnești**, în Dosarul nr. 1.216D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

63. **Judecătoria Ploiești**, în Dosarul nr. 1.231D/2017, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

64. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.234D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

65. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.976D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

66. **Judecătoria Aleșd**, în Dosarul nr. 2.176D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

67. **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.202D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 este întemeiată.

68. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

69. **Guvernul**, în dosarele nr. 758D/2017, nr. 833D/2017, nr. 863D/2017, nr. 885D/2017, nr. 919D/2017, nr. 932D/2017, nr. 958D/2017, nr. 1.003D/2017, nr. 1.231D/2017, nr. 1.234D/2017 și nr. 2.202D/2017, având în vedere considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 623 din

25 octombrie 2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă, că dispozițiile art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii, că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi și a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă și că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016, este neîntemeiată.

70. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

71. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

72. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, precum și ale Legii nr. 77/2016, în ansamblul său. Dispozițiile legale criticate, punctual, au următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) *Prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor.*

(2) *Consumatori sunt persoanele definite de Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

(3) *Dispozițiile prezentei legi se aplică și în cazul în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fideiusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor codebitori sau coplătitori.*

(4) *Prevederile prezentei legi nu se aplică creditelor acordate prin programul «Prima casă», aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului «Prima casă», aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 368/2009, cu modificările și completările ulterioare.»*

— Art. 3: „*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.»*

— Art. 4: „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;

b) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;

c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;

d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.

(2) În situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri, în vederea aplicării procedurii prevăzute de prezenta lege debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului.”;

— Art. 5: „(1) În vederea aplicării prezentei legi, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite, în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public propus de debitor în vederea încheierii actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului, principal, dobânzi, penalități, izvorând din contractul de credit ipotecar, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

(3) Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia.

(4) Cu cel puțin 3 zile libere înainte de prima zi de convocare la notarul public, părțile transmit acestuia informațiile și înscrisurile necesare încheierii actului de dare în plată.

(5) Toate costurile notariale și, după caz, ale executorului judecătoresc sau ale avocatului se suportă de către debitor.”;

— Art. 6: „(1) De la data primirii notificării prevăzute la art. 5 se suspendă dreptul creditorului de a se îndrepta împotriva codebitorilor, precum și împotriva garanțiilor personali sau ipotecari.

(2) În situația admiterii definitive a contestației prevăzute la art. 7, creditorul poate demara sau, după caz, relua orice procedură judiciară sau extrajudiciară atât împotriva debitorului, cât și împotriva altor garanții personali sau ipotecari.

(3) Demersurile prevăzute la art. 5 și art. 7—9 pot fi întreprinse și de codebitori, precum și de garanții personali sau ipotecari ai consumatorului principal, cu acordul acestuia sau al succesorilor săi.

(4) Acțiunea în regres împotriva debitorului principal va putea fi formulată numai după stingerea integrală a datoriei izvorând din contractul de credit, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.”;

— Art. 7: „(1) În termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege.

(2) Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul.

(3) Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate.

(4) Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(5) În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi puse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege.

(6) În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.”;

— Art. 8: „(1) În situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor.

(2) Cererea se judecă cu celeritate, cu citarea părților, de către judecătoria în circumscripția căreia domiciliază debitorul.

(3) Până la soluționarea definitivă a cererii prevăzute la alin. (1) se menține suspendarea oricărei plăți către creditor, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(4) Acțiunea prevăzută de prezentul articol este scutită de plata taxei judiciare de timbru.

(5) Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.”;

— Art. 10: „(1) La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.

(2) De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiussorul care a garantat obligația debitorului principal.”;

— Art. 11: „În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.”

73. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), alin. (4) coroborat cu art. 126 alin. (1) și alin. (5) privind statul de drept, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 privind categoriile de legi, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) privind proprietatea, art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

74. Examinând excepția de neconstituționalitate, în raport cu evoluția jurisprudențială în materie, Curtea observă că, în prezentele cauze, în ceea ce privește o parte dintre prevederile legale criticate din Legea nr. 77/2016, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei[...]*”, precum și din prevederile art. 29 alin. (3) din aceeași lege, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Astfel, se reține ca element comun situației de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat instanța de contencios constituțional în prezentele dosare, că toate contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Autoarea excepției a invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil [„*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”] și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil.

75. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

76. De asemenea, faptul că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Se reține că, potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare.

77. Așa fiind, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

78. În continuare, Curtea observă că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, a constatat că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor imprevizunii pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor imprevizunii, aceste prevederi de lege ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) — în componenta sa privind calitatea legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 124 privind îndeplinirea justiției.

79. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 122, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

80. Întrucât, în prezentele cauze, sesizarea Curții Constituționale a fost realizată ulterior publicării Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016 și, având în vedere faptul că, în toate cauzele, contractele de credit au fost încheiate sub imperiul vechiului Cod civil din 1864, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, precum și cea a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

81. Prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, așa încât, atunci când criticile de neconstituționalitate a unei norme juridice privesc un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate (a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48).

82. Cu privire la dispozițiile art. 11 teza întâi raportat la art. 5 și art. 6 din Legea nr. 77/2016, Curtea constată că acestea reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Este de observat că art. 3 teza a doua a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului imprevizunii în contractele de credit, iar art. 5 și art. 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate.

83. Cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 11 teza întâi raportat la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, prin care Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a imprevizunii contractuale, legiuitorul, prin aceste prevederi din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care

debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar.

84. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare.

85. În acest context, Curtea a reținut că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii impreviziunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic, prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii impreviziunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca, pe această perioadă, contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una preprocesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admitterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada în care curge termenul de formulare a contestației și a judecării, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexă acesteia.

86. În acest context, Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care înlătură efectele negative asupra patrimoniului debitorului în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Din cele de mai sus, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că aceste prevederi legale reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs.

87. Astfel, Curtea a constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului operată prin textele de lege criticate urmărește un scop legitim, respectiv protecția consumatorului

prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și art. 970 din Codul civil din 1864. Așadar, scopul legitim urmărit se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului, iar suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat.

88. Așa fiind, Curtea a constatat că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în paradigma executării contractului intervine un aspect care ține de impreviziune. Curtea a constatat că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, respectiv la relația profesionist-consumator, în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere, apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauza care tranșează problema litigioasă dintre părți.

89. Cu privire la prevederile art. 11 teza întâi raportat la cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44—49. Cu acel prilej s-a arătat că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în economia acesteia. Astfel, o primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând, ele însele, să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului. Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent că bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului, ca rezultat al acordului de voință al părților, fără intervenția instanțelor judecătorești, apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens.

90. Prin urmare, a apela direct la instanța judecătorească, cu nesocotirea primei etape, cea a notificării, echivalează cu

caracterul inadmisibil al unei asemenea acțiuni promovate în temeiul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, instanțele judecătorești fiind în drept, în această ipoteză, să respingă ca atare acțiunea debitorului. Acesta a fost și sensul Deciziei nr. 639 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 12 ianuarie 2017, în care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, pe motiv că însăși acțiunea principală era inadmisibilă. Prin urmare, indiferent dacă bunul imobil constituit drept garanție pentru executarea contractului de credit a fost vândut anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, debitorul este obligat, din punct de vedere procedural, să parcurgă mai întâi etapa notificării și de abia după aceea să solicite concursul instanțelor judecătorești pentru constatarea stingerii datoriei.

91. În privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, Curtea a constatat că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate stinse, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul imprevizunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită în cazul de față ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor dintre debitor și creditor riscul supraadăugat. Prin urmare, Curtea a constatat că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii imprevizunii. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația imprevizibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat din cauza unui element exterior conduitei lor a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Așadar, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează.

92. Astfel cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 638 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 14 februarie 2017, paragraful 25, instanța judecătorească, fiind independentă în aprecierea sa, va putea face aplicarea instituției imprevizunii în temeiul Legii nr. 77/2016,

în configurarea determinată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, respectiv în temeiul prevederilor art. 969 și art. 970 din Codul civil din 1864, chiar și în cauzele în care este începută executarea silită, indiferent de stadiul executării silite a bunului ipotecat, respectiv în spețele unde este pusă în discuție o asemenea chestiune, cu consecința stingerii datoriilor rezultate din contractele de credit.

93. Curtea a mai reținut că revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecătii, în funcție de stadiul derulării contractului de credit. Totodată, Curtea a reiterat faptul că este rolul instanțelor de judecată să interpreteze normele legale și să facă aplicarea acestora în funcție de conținutul normativ, respectiv dacă sunt norme de drept substanțial sau de drept procesual și dacă sunt de imediată aplicare, precum și cu privire la prioritatea acestora, în funcție de caracterul de normă specială sau de drept comun (a se vedea Decizia nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, paragrafele 40 și 42).

94. Având în vedere cele de mai sus, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

95. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 115, că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei imprevizunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei imprevizunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.

96. Cu referire la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 614 din 5 octombrie 2017, în plus față de ceea ce reiese din motivarea Curții din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii — legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și a liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, paragraful 16, că principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.

97. Cu privire la invocarea art. 148 din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că, în cauzele deduse judecătii, prevederile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din

28 februarie 2014, nu au legătură cu ipoteza normativă a legii criticate, ele referindu-se la conversia creditelor în valută. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile constituționale cuprinse în art. 148 nu au incidență în cauză.

98. Față de această împrejurare, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față, astfel că excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

99. În ceea ce privește menționarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, față de jurisprudența sa în materie, Curtea reiterează lipsa incidenței acestor dispoziții constituționale.

100. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi în privința celorlalte dispoziții din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4), precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de societățile Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Credit Europe Bank (România) — S.A. în Dosarul nr. 6.331/314/2016 al Judecătoriai Suceava, de societățile Credit Europe Bank NV, Credit Europe Bank (România) — S.A. și Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 17.763/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea C.E.C. Bank — S.A. în Dosarul nr. 20.617/281/2016 al Judecătoriai Ploiești — Secția civilă, de societățile Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 18.647/301/2016 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 24.115/4/2016 al Judecătoriai Sectorului 4 București, de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. în Dosarul nr. 7.092/176/2016 al Judecătoriai Alba Iulia, de Societatea CEC Bank — S.A. în Dosarul nr. 31.328/300/2016 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 18.129/302/2016 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 5.762/314/2016 al Judecătoriai Suceava, de Societatea Credit Europe Bank (România) — S.A. în Dosarul nr. 12.675/301/2016 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 9.059/320/2016/a1 al Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă, de Societatea Improvement Credit Collection — S.R.L. în Dosarul nr. 11.867/236/2016 al Judecătoriai Giurgiu — Secția civilă, de Societatea C.E.C. Bank — S.A. în Dosarul nr. 48.038/299/2016* al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, de Societățile Kruk România — S.R.L. și Secapital S.a.R.L. în Dosarul nr. 13.059/4/2016 al Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 23.261/197/2016 al Judecătoriai Brașov, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 11.444/320/2016/a1 al Judecătoriai Târgu Mureș, de Societatea OTP Faktoring ZRT în Dosarul nr. 4.268/333/2016 al Judecătoriai Vaslui, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 229/252/2017 al Judecătoriai Lugoj, de Societatea CEC Bank — S.A. în Dosarul nr. 2.479/338/2016 al Judecătoriai Zărnești, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 16.348/281/2016 al Judecătoriai Ploiești, de Societatea Secapital S.a.R.L. în dosarele nr. 24.764/245/2016 al Judecătoriai Iași — Secția civilă și nr. 23.959/301/2016 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă și de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în dosarele nr. 1.013/177/2016 al Judecătoriai Aleșd și nr. 27.288/197/2016 al Judecătoriai Brașov — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și legea în ansamblul său sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Suceava, Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, Judecătoriai Ploiești — Secția civilă, Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătoriai Sectorului 4 București, Judecătoriai Alba Iulia, Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă, Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă, Judecătoriai Giurgiu — Secția civilă, Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă, Judecătoriai Brașov, Judecătoriai Vaslui, Judecătoriai Lugoj, Judecătoriai Zărnești, Judecătoriai Iași — Secția civilă și Judecătoriai Aleșd și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 847

din 13 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 910 alin. (3)
raportate la art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 910 alin. (3) raportate la art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Eva Gabriela Biriș în Dosarul nr. 1.106/320/2017/a1 al Judecătoriei Târgu Mureș — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.011D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 299 din 12 mai 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 1.106/320/2017/a1 al Judecătoriei Târgu Mureș — Secția civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 910 alin. (3) raportate la art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Eva Gabriela Biriș cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect autorizarea executării obligației de a face.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia consideră, în esență, că reglementarea criticată este neconstituțională întrucât instituie o prezumție absolută de vinovăție a părintelui debitor, fără a exista dreptul efectiv la o justă judecată. Apreciază că textul de lege criticat reprezintă o condamnare civilă fără judecată a persoanei debitoare chiar și atunci când aceasta este nevinovată în ceea ce privește eșecul unei executări silit referitoare la exercitarea legăturilor personale cu minorii. Împrejurarea că părintele creditor este prezumat de lege ca fiind nevinovat, iar vinovăția acestuia în ceea ce privește executarea silită nu prezintă relevanță juridică, ceea ce conduce în mod inevitabil la consecința juridică a prezumției de vinovăție a părintelui debitor și la aplicarea de penalități fără a exista în mod efectiv o judecată, reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, referitor la dreptul oricărei persoane la un proces echitabil.

6. Consideră, astfel, că prevederile art. 910 alin. (3) cu aplicarea art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă pot fi constituționale numai în măsura în care părintele debitor se face vinovat de atitudinea minorului față de părintele creditor, în

sensul că el a influențat minorul în sens negativ, iar alienarea minorului se datorează culpei părintelui debitor, și nu culpei părintelui creditor. Învederează, totodată, faptul că, ori de câte ori există un conflict de drepturi fundamentale între minor și părintele creditor, drepturile fundamentale ale minorului trebuie să prevaleze pentru o dezvoltare psihică armonioasă și liniștită a acestuia. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea pronunțată în Cauza *N.Ts. împotriva Georgiei (Cererea nr. 71.776/12)*, prin care această instanță a constatat că a existat o încălcare a art. 8, referitor la dreptul la respectarea vieții private și de familie, datorită faptului că instanțele naționale nu au acordat o atenție adecvată faptului că minorii nu au vrut să se întoarcă la tatăl lor.

7. **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar reglementarea criticată nu contravine dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** învederează faptul că reglementarea criticată din cuprinsul art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prilej cu care Curtea a reținut că rațiunea pentru care legiuitorul a consacrat caracter definitiv încheierii prin care instanța se pronunță asupra cererii de aplicare de penalități este aceea a celerității, ce se justifică în această etapă procesuală, fiind în deplină concordanță cu materia executării silit. Totodată, s-a arătat că soluția legislativă criticată este justificată de faptul că în această procedură nu se tranșează fondul litigiului, ci exclusiv o chestiune ce vizează buna administrare a actului de justiție.

10. Referitor la prevederile art. 910 din Codul de procedură civilă, **Avocatul Poporului** învederează faptul că și-a mai exprimat punctul de vedere și cu privire la aceste prevederi de lege, în sensul constituționalității acestora, punct de vedere ce a fost reținut în cuprinsul Deciziei Curții Constituționale nr. 299 din 12 mai 2016 și pe care precizează că îl menține și în prezenta cauză.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 910 alin. (3) raportate la art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 906 alin. (2): „*Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.*”;

— Art. 910 alin. (3): „*Dacă debitorul nu se va conforma somației executorului, acesta, la cererea creditorului, va sesiza instanța de executare pentru a se face aplicarea prevederilor art. 906.*”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 22 alin. (1) și (2) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 alin. (1), potrivit căruia libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile, art. 24 alin. (1), care prevede că dreptul la apărare este garantat, art. 34 alin. (1), potrivit căruia dreptul la ocrotirea sănătății este garantat, art. 57 referitor la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și a libertăților, art. 124 alin. (2), potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. Apreciază, de asemenea, că sunt încălcate și dispozițiile art. 6 paragraful 1 și ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cele ale art. 7 teza întâi, art. 8 și art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate din perspectiva specificului materiei reglementate, Curtea reține faptul că în Codul de procedură civilă executarea hotărârilor judecătorești referitoare la minori este reglementată ca o secțiune distinctă a capitolului dedicat executării silite a altor obligații de a face sau a obligațiilor de a nu face, și anume, în cartea V titlul III capitolul IV secțiunea a 2-a, intitulată „*Executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii referitoare la minori.*”

16. Așa cum s-a arătat și în doctrină, din denumirea secțiunii rezultă că domeniul de aplicare al normelor care intră în alcătuirea sa este limitat la punerea în executare a dispozițiilor privitoare la minori din titlurile executorii reprezentate exclusiv de hotărârile judecătorești (române sau străine). Locul și rolul minorului în cadrul executării silite a unor dispoziții din hotărârile judecătorești care îl vizează sunt esențiale pentru că aceste coordonate permit identificarea drepturilor și protejarea interesului superior al minorului, inclusiv în această ultimă fază a procesului civil. Există suficiente prevederi legale în secțiunea precitată care se constituie implicit sau explicit în drepturi ale minorului asupra cărora poartă executarea, și anume dreptul minorului ca la executare să participe obligatoriu un reprezentant al direcției generale de asistență socială și protecția copilului și, atunci când este necesar, un psiholog; dreptul minorului de a nu fi bruscat și de a nu face obiectul presiunilor pentru realizarea executării; dreptul minorului de a refuza să îl părăsească pe debitor; libertatea minorului de a-și manifesta aversiunea față de creditor; dreptul minorului la consiliere psihologică. Curtea apreciază astfel că toate aceste prevederi conduc la concluzia că minorul nu poate fi considerat doar un simplu obiect al executării silite directe reglementate în titlul III al cărții a V-a a Codului de procedură civilă.

17. Curtea menționează că, în temeiul prevederilor cuprinse în secțiunea „*Executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii referitoare la minori.*”, încuviințarea executării silite se va realiza conform dreptului comun, după care executorul va comunica debitorului (părintelui sau persoanei la care se află minorul) încheierea de încuviințare a executării silite, somația și o copie certificată pentru conformitate cu originalul a titlului executoriu. Conținutul somației este adaptat specificului

măsurilor din titlul executoriu, în sensul că executorul va indica debitorului data și locul în care să se prezinte cu minorul sau, după caz, îi va pune în vedere să permită celuilalt părinte să își exercite dreptul de a avea legături personale cu minorul, potrivit programului stabilit în titlul executoriu.

18. Spre deosebire de dreptul comun, care permite executorului să efectueze acte de executare silită după expirarea termenului indicat în somație sau prevăzut de lege, dacă debitorul nu se conformează somației, executorul judecătoresc nu va putea proceda la executarea silită, ci, la cererea creditorului, va sesiza instanța de executare pentru a obține constrângerea debitorului la îndeplinirea obligației prin aplicarea unor penalități. Instanța de executare va cita părțile și va stabili în sarcina debitorului, respectiv în favoarea creditorului, o penalitate cuprinsă între 100 lei și 1.000 lei pe zi de întârziere. Penalitatea va curge până la executarea obligației, dar nu mai mult de trei luni de la data comunicării încheierii prevăzute la art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin care s-a stabilit penalitatea. Executorul nu va putea sesiza instanța de executare în lipsa unei cereri a creditorului în acest sens, care, *ad probationem*, trebuie să îmbrace forma scrisă, această cerință constituind o limitare a rolului activ al executorului judecătoresc și protejând creditorul căruia, în mod corect, legiuitorul îi lasă posibilitatea să facă aprecieri de ordin subiectiv în privința executării dispozițiilor privitoare la minori. Doar după expirarea termenului prohibitiv de o lună, prevăzut în art. 911 alin. (1) din Codul de procedură civilă, executorul va putea proceda la executarea silită. Trebuie precizat că penalitatea va curge și înainte, și după expirarea termenului de o lună, fără a depăși termenul de 3 luni prevăzut în art. 912 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Actele de executare efectuate înăuntrul termenului de o lună vor putea fi anulate, dacă persoana interesată va formula contestație la executare [art. 185 alin. (2) din Codul de procedură civilă]. Actele de executare silită efectuate de către executorul judecătoresc care nu a sesizat în prealabil instanța de executare pentru a face aplicarea prevederilor art. 906 vor putea fi anulate pe calea contestației la executare.

19. Curtea reține că intenția legiuitorului de a-l determina pe debitor, inclusiv prin constrângeri de natură financiară, să își îndeplinească voluntar obligațiile cu privire la minor este clară și are ca scop evitarea expunerii sau supunerii minorului unor acte de executare care i-ar putea dăuna. Executarea silită se va efectua în mod obligatoriu în prezența unui reprezentant al direcției generale de asistență socială și protecția copilului, care va fi înștiințată despre necesitatea desemnării unui reprezentant și depre data și locul unde se va efectua executarea. Alineatul (2) al art. 911 din Codul de procedură civilă are în vedere prezența la efectuarea actelor de executare, și nu la întocmirea înscrisurilor constatatoare ale acestora, cum ar fi încheierea sau procesul-verbal, care nu trebuie să fie semnate de către reprezentantul direcției. Executarea în lipsa reprezentantului direcției este sancționată de lege cu nulitatea necondiționată a actelor de executare, deoarece participarea acestuia apare ca o cerință extrinsecă actului de executare efectuat. În schimb, participarea psihologului la executare este lăsată de legiuitor la aprecierea executorului, care va desemna un astfel de specialist atunci când starea minorului sau alte împrejurări concrete ale executării o impun. Sancțiunea nedesemnării ori a neparticipării psihologului atunci când s-ar fi impus este nulitatea condiționată de vătămare, în sensul art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, deoarece participarea psihologului este o cerință lăsată la aprecierea executorului, nefiind o cerință obligatorie în baza unei dispoziții legale.

20. Dacă debitorul nu își îndeplinește obligația până la împlinirea termenului de 3 luni prevăzut de art. 912 alin. (1) din Codul de procedură civilă sau dacă debitorul este de rea-credință și ascunde minorul, executorul judecătoresc va

consemna acest fapt într-un proces-verbal și va sesiza de îndată parchetul de pe lângă instanța de executare în vederea începerii urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectare a hotărârii judecătorești. Aplicarea prevederilor art. 912 alin. (2) din Codul de procedură civilă presupune că executorul a stabilit o nouă dată pentru executare (alta decât cea din somația inițială), ulterioară termenului de o lună prevăzut de art. 911 alin. (1), și că debitorul nu a executat voluntar dispoziția referitoare la minor nici la această dată. Executorul nu va sesiza parchetul mai devreme de expirarea termenului de 3 luni prevăzut de art. 912 alin. (1) din Codul de procedură civilă. În ipoteza debitorului de rea-credință, care ascunde minorul, executorul va putea sesiza parchetul chiar în cadrul termenului de 3 luni. Dacă penalitatea stabilită în condițiile art. 906 din Codul de procedură civilă nu și-a produs efectul, regula specială de executare în cazul opunerii la executare din partea debitorului, care astfel se plasează în sfera ilicitului penal, este aceea a sesizării organelor de urmărire penală.

21. Curtea menționează că, sub titulatura „refuzul minorului”, art. 913 din Codul de procedură civilă reglementează două situații în care executorul judecătoresc va constata existența unui impediment la executare, și anume: atunci când însuși minorul refuză în mod categoric să îl părăsească pe debitor, respectiv atunci când minorul manifestă aversiune față de creditor. În astfel de cazuri, executorul nu va face presiuni asupra minorului, ci va întocmi un proces-verbal de constatare, pe care îl va comunica părinților și reprezentantului direcției generale de asistență socială și protecția copilului. Acesta din urmă va sesiza instanța competentă de la locul unde se află minorul (instanța de tutelă și de familie prevăzută în art. 114 din Codul de procedură civilă), pentru a dispune un program de consiliere psihologică adecvat vârstei copilului. Sesizarea instanței este obligatorie și trebuie făcută de îndată ce executorul judecătoresc a comunicat procesul-verbal de constatare către reprezentantul direcției. Instanța de tutelă și de familie va soluționa cererea în camera de consiliu, cu citarea părinților și a persoanei la care se află copilul, dacă este cazul, pronunțând o încheiere nesupusă niciunei căi de atac. Fiind vorba despre luarea unei măsuri legale de ocrotire a minorului care are nevoie de consiliere psihologică, procedura desfășurată în fața instanței prevăzute de art. 114 din Codul de procedură civilă este necontencioasă în sensul dispozițiilor art. 527 din Codul de procedură civilă. Copilul care a împlinit vârsta de 10 ani va fi ascultat în mod obligatoriu. Instanța va putea asculta și copilul care nu a împlinit această vârstă. Dacă instanța încuviințează consilierea, aceasta nu va dura mai mult de 3 luni. La finalul consilierii, psihologul numit de către instanță va întocmi un raport, care va fi comunicat instanței care a dispus consilierea, executorului judecătoresc și direcției generale de asistență socială și protecția copilului. Raportul nu va fi comunicat părinților sau persoanei la care se află minorul. Alin. (4) al art. 913 din Codul de procedură civilă prevede că, după primirea raportului, indiferent de conținutul acestuia, executorul va relua procedura executării silite, conform art. 911 din Codul de procedură civilă. Reluarea executării este necesară pentru a vedea dacă, în urma consilierii, subzistă sau nu refuzul minorului. Dacă nici de această dată executarea nu se poate realiza din cauza refuzului minorului, creditorul va putea sesiza instanța de tutelă de la locul în care se află minorul în vederea aplicării unei penalități, conform dispozițiilor art. 906 alin. (2) și (4)—(6) din Codul de procedură civilă. Deși din alin. (5) al art. 913 din Codul de procedură civilă nu rezultă expres, penalitatea va fi aplicată debitorului, iar nu minorului care a refuzat să se supună măsurilor dispuse prin hotărârea judecătorească. Penalitățile stabilite în sarcina debitorului de către instanța de tutelă vor curge cel mult 3 luni, după care, la

cererea creditorului, aceeași instanță de tutelă va putea să le transforme într-o sumă fixă definitivă. Tot instanța de tutelă va putea să înlăture sau să reducă penalitățile stabilite, dacă în contestația la executare formulată de către debitorul care și-a executat obligațiile se dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării. În final, chiar dacă nu s-a putut realiza executarea, executorul judecătoresc va încheia un proces-verbal în care va arăta modul de aducere la îndeplinire a celor dispuse prin titlul executoriu și va stabili cheltuielile de executare, conform dispozițiilor art. 890 din Codul de procedură civilă. Procesul-verbal menționat va fi titlu executoriu în privința cheltuielilor de executare stabilite în sarcina debitorului.

22. De altfel, în sensul celor mai sus menționate, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 299 din 12 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 21 iulie 2016, și Decizia nr. 525 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 26 septembrie 2017, prin care a statuat că reglementarea de lege criticată este conformă cu Legea fundamentală.

23. În esență, Curtea a observat că prevederile legale criticate reglementează procedura de executare a hotărârilor judecătorești referitoare la minori, atunci când copilul minor a fost încredințat printr-o hotărâre judecătorească unuia dintre părinți, unui terț sau unei instituții de ocrotire, iar persoana care deține copilul încearcă să se sustragă de la executarea hotărârii. Procedura reglementată de textele legale criticate prevede că în cazul refuzului debitorului obligației de încredințare a minorului de a executa această obligație pot fi luate măsuri de constrângere de natură patrimonială prevăzute de lege pentru neexecutarea obligațiilor de a face, respectiv când obligația nu este evaluabilă în bani [art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă], iar dacă debitorul este de rea-credință legiuitorul a reglementat obligația executorului judecătoresc de a sesiza parchetul de pe lângă instanța de executare în vederea începerii urmăririi penale.

24. Curtea a reținut, de asemenea, că legiuitorul a reglementat mai multe măsuri, graduale ca intensitate, menite să constrângă debitorul să execute obligația prevăzută în titlul executoriu, prin intermediul instanței de judecată. Aplicarea penalităților reprezintă un mijloc de constrângere judiciară, o sancțiune pecuniară, care are rolul de a crea debitorului obligației o presiune suplimentară, inclusiv prin acumularea, timp de trei luni, a sumelor datorate pentru întârzierea în executare. După acest termen, legiuitorul a prevăzut o sancțiune mult mai gravă, respectiv constrângerea debitorului cu aplicarea unei sancțiuni penale.

25. Referitor la posibilitatea de a influența comportamentul minorului în sensul de a-l respinge pe părintele care a câștigat procesul, Curtea a reținut că legiuitorul a prevăzut, în funcție de vârsta copilului, un program de consiliere psihologică pentru o perioadă ce nu poate depăși 3 luni, la finalizarea căruia psihologul numit de instanță va întocmi un raport. După primirea raportului, executorul judecătoresc va relua procedura executării silite.

26. Curtea a constatat, astfel, că procedura criticată nu încalcă dreptul la un proces echitabil garantat constituțional și convențional. Dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție prevăd judecarea proceselor în mod echitabil și soluționarea lor într-un termen rezonabil, principiu consfințit și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Procesul echitabil constituie o garanție a principiului egalității, iar termenul rezonabil o garanție a faptului că justiția asigură realizarea drepturilor și libertăților cetățenilor, cu eliminarea tergiversărilor și a mijloacelor șicanatorii. Or, procedura legală criticată instituie suficiente garanții pentru asigurarea unui proces echitabil.

27. Totodată, Curtea a subliniat că legiuitorul este în drept să reglementeze măsura aplicării unei sancțiuni penale, având în vedere gravitatea opoziției la executare a debitorului, precum și valorile sociale ocrotite, reglementarea unor sancțiuni specifice conducând la respectarea normelor juridice. Revine instanțelor judecătorești competente calificarea încadrării faptei săvârșite, având în vedere trimiterea generică pe care o operează

dispozițiile legale criticate la normele de incriminare incidente în funcție de specificul situațiilor.

28. Neintervenind elemente noi, de natură a justifica reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eva Gabriela Biriș în Dosarul nr. 1.106/320/2017/a1 al Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă și constată că prevederile art. 910 alin. (3) raportate la art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Târgu Mureș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 13 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu
al domnului Nechiti Doru Marius, inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 98 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se constată încetarea de drept, la data de 5 martie 2019, a raportului de serviciu al domnului Nechiti Doru Marius, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, ca urmare a îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă

București, 5 martie 2019.
Nr. 40.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

